

Rafal Maleszyk

Gyönyörű fények, elképesztő tájak, rabul ejtő különleges látványvilág. Mindez úgy, hogy egy pillanatra sincsen hiányérzetünk a képek láttán. Annak ellenére sincsen, hogy a fotókon Hawaii, napfény, pálmafák és tengerpart látható. Ezernyi színben megörökíthető képek lennének. Mindez fekete-fehérben.

Arról, hogy miként lesz egy a posztkommunista Lengyelországban született fiúból, aki sokáig nem tudja eldönteni, mihez kezdjen magával, 37 éves korára profi, tudatos tájképfotós, aki évek óta díjakat halmoz, Rafal Maleszyk mesél nekünk.

19 évesen éreztem úgy, hogy itt az ideje felfedezni magamnak a világot. Utazásaim az első években főként Eu-

rópához kötődtek, éltem Spanyolországban, Ausztriában, Hollandiában. Később végzetesen beleszeretve az Egyesült Államokba, Kaliforniába költöztem. Az elmúlt 4 évben Hawaiiin élek, az Oahu szigeten. Amikor először jártam külföldön, minden érdekes helyet, amit láttam, szerettem volna megosztani a családommal, barátaimmal. Palma de Mallorcán, a Centro Culturalban láttam Sebastião Salgado kiállítását – nagy febantású fekete-

Rafal Maleszyk

fehér képekkel, melyek gyermekeket ábrázoltak. Ez volt az a nap, amikor eldöntöttem, hogy a fotózás nekem való. A képek szerkesztése által tanulok éppúgy, mint a nyelvtanulásnál vizuálisan, először látnom kell a szavakat írásban, hogy azokat meg tudjam jegyezni.

Az igazsághoz tartozik, hogy útkereső időszakomban sokféle művészeti ággal próbálkoztam, mielőtt a fotózás lett számomra az első. Dolgoztam Mallorca szigetén

német művészeknek, dolgoztam kövekkel. Palma de Mallorcán jártam fotós iskolába, művészetet tanultam Bécsben és a kaliforniai San Franciscóban. Terveztem és készítettem faasztalokat, akrilfestéssel is foglalkoztam. A stílusom, azt gondolom, nagyon sokat merít ezekből a korábbi tapasztalatokból. A legnagyobb hatást festőművészek, Joan Miró, M. C. Escher, Vincent van Gogh és a már említett Salgado tette rám.

Rafal Maleszyk

Imádom a munkámat, bármikor bármit csinálhatok. A művészet pont azt a szabadságot adja meg, hogy az adott pillanatban azt csinálhassam, amit szeretnék. Természetesen a fénykép elkészítési folyamatának jelentős része a laborban zajlik, de az is végtelen sok időbe telik, mire az ember megtalálja a tökéletes helyszínt, a jó szöveget a megfelelő fényekkel. Néha több alkalommal vissza kell mennem ugyanarra a helyszínre. A természet nem ad minden alkalommal olyan látványt, amelyet szeretnék, sok türelemre és keresgélésre van szükségem ahhoz, hogy valamit meg tudjak

örökíteni. Minden arról szól, hogy jó helyen kell lenni jó időben, kiváló képességekkel, jó felszereléssel, pozitív energiákkal. Aztán ha minden tényező együtt van, nagyon örülhetek, ha sikerül valami nekem tetszőt létrehozni. Többnyire távoli helyeket, ismeretlen tájakat fényképezek. Nem kell a holdra utaznom, hogy meglássam egy táj kivételes egyediségét, néha annyi is elég, hogy átlépjek egy országhatárt. Hawaii egy kicsit más az életemben, 4 éve nem hagytam el, és még mindig nem teltem be a sokszínűségével, a fényeivel és a varázslatos természeti tájaival.

Rafał Maleszyk

Szeretek így dolgozni. A fekete-fehér ábrázolás az, ahonnan a fotográfia ered. Ez a legjobb módja annak, hogy kifejezzük egy fénykép legfontosabb vizuális elemeit. Mindenféle zavaró tényező nélkül, a néző saját maga értelmezheti a kontrasztot, a fényeket, a kompozíciót és a textúrát. Fekete, ahol feketének kell lennie, és fehér, ahol fehérnek. A feketében világít a szinte atomokig látható összetettség, és a fehérben fehérlik a részletezettség.

Digitális Hasselblad kamerával dolgozom évek óta, számomra ez adja ki legjobban a részleteket, a lencséje is első osztályú. Optica One papírt használok, ez nagyon különleges papír, archiválható minőségű, kifejezetten fotózáshoz fejlesztették ki, kivételes eredményt lehet vele elérni. Természetesen használok, Nikont, Canont, és néha telefonnal is fényképezek.

Rafal Maleszyk

El kell dönteni, mit szeretnénk csinálni, meggyőződve arról, hogy azt valóban szeretni is fogjuk, majd próbáljunk meg csak erre az egy dologra koncentrálni. Tudom, hogy azt mondtam, hogy a művészet szabadságot ad, de ahhoz, hogy élvezni tudjuk, amit csinálunk, először meg kell értenünk, mik azok, amik segítenek bennünket a munkában. Nemcsak technikákat kell elsajátítani, hanem érteni kell az általános művészetet is. Mondhatnám, dolgozz keményen, és mindig

legyél nyitott új ötletekre. Miután eléred azt a szintet, amit szerettél volna, csináld további 10 évig, és akkor talán megérted, hogy van néhány jó képed. Emlékezz arra, hogy minden a részletekben rejlik. Apró, pici részletek, melyek naggyá tesznek, és nem csak a fotográfiában.

Somogyi Nóra

www.rafalmaleszyk.com

Rafal Maleszyk

